

man kunde samles om dette, at de vedblev at være forsikrede og saa i paakommende Tilfælde fik en vis Brøkdæl, som man nu kunde blive enig om at fastsætte, af Rente-nydelsen.

Det gælder imidlertid om de forskellige Enkeltheder, som er omtalte, og om de Udtalelser, jeg nu har fremsat, at jeg skal henstille alt dette til nærmere Overvejelse i det kommende Udvalg, idet jeg endnu kun skal udtale min Tak, fordi jeg har faaet den Følelse, at man fra alle Sider vil være med til at ende dette Arbejde saaledes, at disse Lovforslag kan blive gennemført i denne Samling.

Kragh: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for den Stilling, han har taget til en Række af de Spørgsmaal i Forbindelse med Invaliditetsforsikringsloven, som jeg har tilladt mig at fremsætte. Ganske særlig glæder det mig, at den højtærede Indenrigsminister saa absolut kan tiltræde mine Bemærkninger om Definitionen af Invaliditetsbegrebet, saaledes som det nu er optaget i Lovforslaget. Jeg glæder mig saa meget mere derover, som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) i de Bemærkninger, han fremsatte, ogsaa kom ind paa en Omtale af Definitionen af Invaliditetsbegrebet og, efter at have omtalt, at en saadan Definition jo kunde bygges paa et forskelligt Grundlag, socialt eller patologisk, udtalte, at han maatte foretrække det Definitionsgrundlag, som her var valgt i Overensstemmelse med det, den tyske Lovgivning hviler paa, nemlig et Grundlag af rent social Karakter. Men i øvrigt udtalte det ærede Medlem, at det i Virkeligheden bliver den gennem Invaliditetsretten oparbejdede Praksis, som bliver det afgørende, hvilken af de forskellige Formuleringer man end vælger, og det har det ærede Medlem utvivlsomt Ret i; men derfor er det af Betydning, at det af Forhandlingerne i Rigsdagen fremgaar, hvilken Betragtning Lovgivningsmagten mener er den rette at anlægge overfor hele dette Spørgsmaal.

Jeg er ogsaa glad over den Stilling, som den højtærede Indenrigsminister har indtaget til Problemet Ophør af Invalidere-nydelsen ved 62 Aars Alderen. Jeg forstaar, at den højtærede Minister i Virkeligheden indtager en velvillig Stilling overfor kommende Overvejelser med Hensyn til at flytte denne Grænse nogle Aar opad. Jeg tror i Virkeligheden, at de Interesser, som vi alle bør søge at tjene, vil fremmes gennem en saadan Ændring, men jeg er ikke blind for, som jeg ogsaa udtalte, da jeg første

Gang havde Ordet om denne Sag, at den naturligvis i væsentlig Grad vil ændre det finansielle Grundlag, hvorpaa Lovforslaget hviler. Imidlertid vil man derigennem ogsaa opnaa en Ændring til det bedre med Hensyn til de Udgifter, som Aldersrenteforslaget vil foranledige, og naar det hele Kompleks af sociale Love, baade de, vi her beskæftiger os med, og Aldersrenteforslaget, som jo meget snart vil komme, er færdigbehandlet, er jeg ikke vis paa, at ikke det endelige finansielle Resultat vil blive paavirket paa heldig Maade af en Ændring af denne Grænse; men det er altsaa noget, som man vil kunne tage under Overvejelse.

Jeg deler ganske den højtærede Ministers Betragtning af Forholdet mellem det foreliggende Lovforslag og Ulykkesforsikringsloven. Den højtærede Minister udtalte, at han ikke vilde anse det for heldigt, om Administrationen af Invaliditetsforsikringsloven blev henlagt under Arbejderforsikrings-Raadet. Jeg tror, Ministeren har fuldstændig Ret i denne Betragtning, men paa den anden Side er der ikke Tvivl om, at de to Love, Ulykkesforsikringsloven og Invaliditetsforsikringsloven, er i meget nærmere Slægtskab med hinanden, end det fremgaar af det foreliggende Lovforslag, og jeg nærer ikke Tvivl om, at naar man kommer til Revisionen af Ulykkesforsikringsloven, maa de to Loves Grænseomraader gennemarbejdes paa langt mere grundig Maade, end Tilfældet nu kan være, og end Tilfældet har været, da vi i sin Tid behandlede Ulykkesforsikringsloven. Da var det jo et Ønske, som fremkom fra alle Sider, at man snarest maatte blive i Stand til at drage Erhvervs-sygdommene ind under Ulykkesforsikringslovgivningen. Disse Sygdomme vil man nu, i nogen Grad i hvert Tilfælde, faa ind under en Invaliditetsforsikringslovgivning, og jeg tvivler ikke om, at hele dette Problem maa bearbejdes og sammenarbejdes i en fælles Løsning, naar vi faar Ulykkesforsikringsloven til Behandling.

Tjenestemandsspørgsmaalet, som det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) var inde paa, og som ogsaa den højtærede Indenrigsminister berørte, er et Spørgsmaal af ikke ringe Vanskelighed. Det bliver utvivlsomt en Sag, som man i det kommende Udvalg kommer til at beskæftige sig med, og jeg haaber, det skal blive muligt ved den højtærede Indenrigsministers Medvirking at naa til en Løsning ogsaa af dette Spørgsmaal, som saavel det offentlige som de paagældende Personer kan være tjente med. Jeg mener dog ikke, at dette Spørgsmaal har en saadan Betydning, at der vil være Grund til